

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-04020/22-7

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 15. prosince 2022 takto:

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně odesílala elektronickými prostředky obchodní sdělení, ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., jejichž předmětem byla nabídka webinářů, týkající se novinek z oblasti daní a účetnictví spolu s odkazem na webové stránky , a to:
- dne 3. listopadu 2021 z e-mailové adresy na e-mailovou adresu s odkazem na a předmětem obchodního sdělení
  - dne 3. listopadu 2021 z e-mailové adresy na e-mailovou adresu s odkazem na a předmětem obchodního sdělení
  - dne 10. ledna 2022 z e-mailové adresy na e-mailovou adresu s odkazem na a předmětem obchodního sdělení
  - dne 6. ledna 2022 z e-mailové adresy na e-mailovou adresu s odkazem na a předmětem obchodního sdělení
  - dne 27. prosince 2021 z e-mailové adresy na e-mailovou adresu s odkazem na a

- dne 17. ledna 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 13. ledna 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 19. ledna 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 22. ledna 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení „ [redacted]
- dne 24. ledna 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 26. ledna 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení „nabídka školení [redacted]
- dne 29. ledna 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]

příčemž adresáti shora uvedených obchodních sdělení nedali obviněné souhlas se zasíláním obchodních sdělení, a nejsou zákazníci ani registrovanými uživateli odesílatele,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas,

- II. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 40.000 Kč
(slovy čtyřicettisíc korun českých)

- III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněného, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb. bylo zahájeno příkazem čj. UOOU-04020/22-3 ze dne 9. listopadu 2022, který byl obviněné [REDAKCE] [REDAKCE] doručen téhož dne. Podkladem pro vydání příkazu byl protokol o kontrole Čj. UOOU-04617/21-19 z 30. září 2022 pořizovaný podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) Úřadem pro ochranu osobních údajů v rámci kontroly provedené u obviněné [REDAKCE] [REDAKCE] ve dnech 24. června 2022 až 1. listopadu 2022, včetně spisového materiálu shromážděného v rámci této kontroly. Námitky proti protokolu o kontrole nebyly kontrolovanou osobou podány.

Dne 16. listopadu 2022 byl doručen odpor obviněné proti výše uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení.

V podaném odporu obviněná uvedla, že uložená pokuta je nepřiměřeně přísná s ohledem na závažnost spáchaného jednání a veškeré okolnosti případu a Úřad při ukládání pokuty nezohlednil veškeré okolnosti případu i samotnou osobu obviněné. Uvedla, že podnikání obviněné se neobejde bez prezentace a informování o nabízených službách prostřednictvím obchodních sdělení, zvláště když pandemie zasáhla všechny druhy podnikání včetně obviněné. Právě proto obviněná omezila služby i nadále na školení typu „webinář“ k jejichž prezentaci obviněná využívá obchodní sdělení. Dále sdělila, že již na základě výsledků z předcházející kontroly provedla řadu opatření k nápravě a zlepšení v oblasti obchodních sdělení, zároveň změnila správce internetových služeb z [REDAKCE] na [REDAKCE]. Obviněná uvedla, že i přes rozsáhlé změny a kontroly databáze e-mailových adres klientů, kterým jsou zasílána obchodní sdělení a od kterých má souhlas, bohužel uvedené tři adresy [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] v systému zůstaly. Uvedla, že oproti minulé kontrole bylo nyní zjištěno odesílání obchodních sdělení pouze na tyto 3 e-mailové adresy. Ve vztahu k uživateli e-mailové adresy [REDAKCE] obviněná dále doplnila, že tento uživatel se sám 4. listopadu 2021 odhlásil z odběru novinek a došlo ihned k zastavení zasílání. Uživatel použil systém automatického odhlášení, čímž byl konkrétně z databáze vyřazen. Dále bylo uvedeno, že ze zjištěných okolností je zjevné, že obviněná [REDAKCE] přistoupila ke kontrole fungování obchodních sdělení a oproti minulé kontrole jsou současná pochybení výrazně menší, kdy u ostatních kontrolních zjištění bylo konstatováno dodržování zákona. Obviněná [REDAKCE] tak projevila velkou snahu napravit své pochybení, v rámci řízení spolupracovala a poskytovala součinnost a uložená sankce by tak v jejím případě měla mít spíše preventivní než represivní účel.

Dne 12. prosince 2022 bylo obviněnou zasláno vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, které však obsahuje stejné informace jako v již dříve podaném odporu z 16. listopadu 2022.

Obecně je třeba k předmětu řízení konstatovat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. tohoto příkazu, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovaly nabídky online seminářů (webinářů), týkající se novinek z oblasti daní a účetnictví a rovněž vybízela k návštěvě internetových stránek [redacted], určených k přímé podpoře nabízených služeb.

Současně je nepochybné, že obviněná tato sdělení šířila opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Zaslání obchodních sdělení probíhalo obviněnou minimálně v období od začátku listopadu 2021 do konce ledna 2022. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) zvyšuje tato opakovanost závažnost přestupku v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost byla doložena v případě stěžovatele s elektronickou adresou [redacted], kdy obchodní sdělení na tuto e-mailovou adresu byl obviněnou zasláno 10x.

K výroku I. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, tj. i elektronickou poštou, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s využitím svého elektronického kontaktu i při zaslání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatel zasláno obchodní sdělení bez jeho

souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (širitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2012/697 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

V rámci kontrolního řízení byla obviněná žádána o vyjádření se k výše uvedenému, zejména tedy k doložení souhlasů se zasláním obchodních sdělení na předem určené e-mailové adresy. Obviněná ve svém vyjádření uvedla, že předem určená obchodní sdělení odeslala, a že uživatelé předem určených e-mailových adres ~~XXXXXXXXXX~~, ~~XXXXXXXXXX~~ a ~~XXXXXXXXXX~~ pocházejí z veřejně dostupných zdrojů na internetu a obviněná tak nedisponovala jejich souhlasem se zasláním obchodních sdělení. Současně obviněná uvedla, že uživatelé těchto e-mailových adres nejsou jejími zákazníky, a že i přes kontrolu databáze e-mailových adres klientů, na které zasílá obchodní sdělení, došlo k tomu, že tyto e-mailové adresy zůstaly v jejím systému, i když se nejedná o její klienty.

Správní orgán vyhodnotil též informace poskytnuté samotnými adresáty obchodních sdělení, kteří ve svých stížnostech shodně uvedli, že k zaslání obchodních sdělení odesílateli nikdy nedali souhlas, nejsou zákazníky odesílatele ani nejsou jeho registrovanými uživateli.

Správní orgán dále uvádí, že na dodržování povinností při šíření obchodních sdělení podle zákona č. 480/2004 Sb. byla obviněná upozorňována již v minulosti v rámci kontrolního řízení viz sp. zn. UOOU-02478/20 a navazujícího správního řízení sp. zn. UOOU-00666/21. V těchto předchozích řízeních uváděla obviněná stejné skutečnosti, tedy, že e-mailové kontakty byly získány z veřejných zdrojů a chybou při aktualizaci systému byly zařazeny do databáze obviněné.

V podaném odporu obviněná uvedla, že je srozuměna s tím, že z její strany k pochybení uvedenému ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo, a že se tedy dopustila porušení zákona č. 480/2004 Sb. v souvislosti se zasláním předem určených obchodních sdělení. Obviněná rozporuje pouze výši uložené sankce, která se jí zdá s ohledem na okolnosti případu a závažnost jednání nepřiměřeně přísná.

Správní orgán k argumentům uvedeným v podaném odporu uvádí, že právě z okolností případu je patrné, že k odeslání obchodních sdělení došlo na adresy, které již neměly v databázi obviněné figurovat, jelikož se jednalo o adresy získané z veřejných zdrojů (bez souhlasů adresátů), tedy stejným způsobem jako v rámci předchozího kontrolního

a správního řízení, se kterým obviněná tento případ, a tedy i výši uložené sankce, srovnává. Kdyby tedy obviněná již na základě předchozího řízení svou databázi o tyto e-mailové adresy (získané z veřejných zdrojů) náležitě očistila, nebo by minimálně při odeslání obchodních sdělení dodržovala povinnosti dle § 7 zákona č. 480/2004 Sb., tedy zasílat obchodní sdělení pouze vlastním zákazníkům či na základě souhlasu, resp. zadala tyto parametry (právní titul) pro danou rozesílku, nemělo by již dojít k tomu, že budou osloveni i adresáti, kteří byli již dříve do databáze zařazeni z veřejných zdrojů (tedy bez právního titulu). Taktéž je třeba uvést a vzít v potaz, že byly podány pouze tři stížnosti, což neznamena, že počet oslovených adresátů by s ohledem na způsob získávání kontaktů, nemohl být i vyšší. Správní orgán k argumentu obviněné, že v jejím případě má mít sankce především účel preventivní než represivní, uvádí, že ukládaná sankce má při prvotním pochybení působit na obviněnou i veřejnost *pro futuro* odstrašujícím a preventivním účinkem, nicméně v tomto případě se jedná již o opakované pochybení obviněné, a tudíž represivní účinek sankce má být náležitě zohledněn v její výši. Správní orgán však i přes výše uvedené přistoupil k uložení sankce v samotné dolní hranici, a to i s ohledem na účetní záznamy obviněné, kdy je z nich patrné, že sankce není v žádném případě pro obviněnou likvidační.

Správní orgán má tak za to, že výše uložené sankce není nepřiměřeně přísná a dostatečně zohledňuje okolnosti spáchaného přestupku.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.). K počtu zaslaných nevyžádaných obchodních sdělení lze uvést, že je příliš vysoký na to, aby byl považován za skutečnost snižující závažnost jednání obviněné, a současně nízký na to, aby závažnost jednání zvyšoval. Dále správní orgán přihlédl též ke skutečnosti, že v případě uživatele s e-mailovou adresou bylo do jeho soukromí zasaženo hrubým způsobem (§ 38 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.), neboť obchodní sdělení byla na tuto e-mailovou adresu zaslána vícekrát (tzv. adresná opakovanost – 10x). Jako k přitěžující okolnosti pak správní orgán přihlédl k tomu, že obviněná spáchala přestupek opakovaně (§ 40 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.), jelikož ve stejné věci s ní již jednou bylo správní řízení vedeno (čj. UOOU-00666/21-3). Při stanovení samotné výše správní sankce nemohl správní orgán přihlídnout k žádné z polehčujících okolností, které jsou uvedeny v § 39 zákona č. 250/2016 Sb.

Ke správní sankci uvedené v tomto rozhodnutí správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán tak zohlednil dokumenty uveřejněné na portálu www.justice.cz za rok 2021 a uvádí, že výše pokuty není pro obviněnou likvidační, navíc je sankce uložena při samé dolní hranici.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 15. prosince 2022

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(podepsáno elektronicky)